

24.63x18.7	1	עמוד 24	הארץ - the marker	24/06/2019	68949484-2
המסחרלשכת המסחר אוריאל לין - נשיא איגוד לשכות המסח - 35010					

הממשלה מעלה מחירים, ומאשימה את המגזר העסקי ביוקר המחיה

המגזר העסקי אוריאל לין

קיומם של 55 אלף עסקים קמעונאיים ו-22 אלף מפעלים המייצרים מוצרי צריכה לשוק המקומי, שמופלים לרעה לעומת ספקי החוץ. לאחרונים הוענקו פטורים במס ערך מוסף (מע"מ) ושחרור מבדיקות מכון התקנים. היבוא האישי הורחב עד כדי הפיכתו למערכת מסחרית מקבילה החופשית ממס ומרדישות התקינה.

ובעוד הרדיפה אחר המגזר העסקי נמשכת כאילו מדובר באויב המחולל את יוקר המחיה, המשיך דווקא המגזר הציבורי להעלות את יוקר המחיה. מס הארנונה עלה בעשור האחרון ב-20%, והוא צפוי לעלות בעוד 2.58% ב-2020. ואולם 65 רשויות מקומיות אינן מסתפקות בכך, הן דורשות גם העלאות חריגות.

כשגופים ציבוריים וחברות ממשלתיות נדרשים להעביר לספקים מסמכים בצורה דיגיטלית, הם אינם מהססים להטיל תוספת הוצאה זו על הספקים התלויים בהם; כשנמל אשדוד סובל מתפקוד לקוי המתבטא בחוסר יכולת של עבודה בתפוקה מלאה, המגזר העסקי נדרש לשלם היטל צפיפות; עסקים קטנים נדרשים להגיש דיווח מקוון לפנסיה, תוספת עלות כוללת של 430 מיליון שקל; משרד האוצר יוהם הגדלה של אג"ר המחשוב והעלאה דרמטית של אגרת הביטחון מ-41 שקל ל-101 שקל; רכבת ישראל מחליטה על העלאת תעריפי המטענים ב-13%. ואלה רק דוגמאות ספורות.

כל אלה ואחרים אינם מקריים. זוהי תולדה של דרך חשיבה ממוסדת שהתקבעה וחילחלה עמוק לכל מוסדות השלטון במדינה. כשצריך לממן פעולות נוספות (ולפעמים גם כשלא צריך), הפתרון הטוב ביותר הוא להשית עלויות נוספות על המגזר העסקי. לפי דרך זו, המגזר הציבורי אינו צריך להתיעל ואינו צריך לחסוך. הוא ייחנה ממשאבים תקציביים, ואת העלויות הנוספות יטיל על המגזר הפרטי. משרדי ממשלה – הטוענים בלהט שהם נלחמים נגד יוקר המ"חיה – לא יבלמו יוזמות שמקורן במגזר הציבורי,

במאבקנו להורדת יוקר המחיה בישראל אנו פועלים כמי שהינו עיוור בראיית המציאות. יש רצון אמת להוריד את יוקר המחיה ונקבעים אף מהלכים, אבל תוך התעלמות כמעט מוחלטת מתיימתו של המגזר הציבורי להעלאת מחירים וליצירת הוצאות נוספות. תוכניות להורדת יוקר המחיה נהפכות למתקפה על המגזר הפרטי, כמעט עד רדיפת המגזר העסקי; בעוד שמי שגורם להעלאת יוקר המחיה הוא דווקא המגזר הציבורי.

כשצריך לממן פעולות נוספות (ולפעמים גם כשלא צריך), הפתרון שהתקבע הוא להשית את העלויות על המגזר העסקי

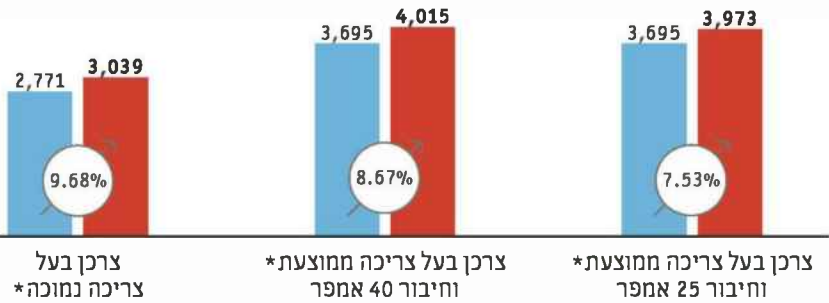
משרד הכלכלה תקף ישירות את היבואן הישיר הפועל בתנאי תחרות, כינה אותו "יבואן בלעדי", אף שאין בלעדיות על מוצר ואפילו יום חוק מיוחד שיאפשר לרשות התחרות לדרוף את היבואן הישיר בראייה מגודרת סלקטיבית. את רשות התחרות הפכנו לרגולטור-על עם סמיכויות דרקוניות – בעלת יכולת להתערב בניהול ולהוציא הוראות מחייבות לעסקים, מה מותר ומה אסור לעשות על בסיס חשש בלבד, אפילו בהיעדר תשתית ראייתית שאכן נעשו פעולות הפוגעות בתחרות.

הפכנו את היבוא האישי לפולחן, תוך סיכון

התייקרות משמעותית

ההתייקרות בתעריף החשמל למשקי הבית, לפי רמת הצריכה, בשקלים

■ תשלום שנתי לאחר ההתייקרות ■ תשלום שנתי לפי התעריף הנוכחי ○ שיעור השינוי

*צריכה ממוצעת = 8,000 קוט"ש לשנה; צריכה נמוכה = 6,000 קוט"ש לשנה

רכבת ישראל החליטה על העלאת תעריפי המטענים ב-13% צילום: אליהו הרשקוביץ

הוא המגזר העסקי, שחלקו בהתייקרויות מתגמד לעומת היקף ההוצאות המוטל על ידי המגזר הציבורי. בעיוורון מוחלט, מאפשרים למגזר הציבורי להמשיך ולהטיל עוד ועוד הוצאות ועלויות למיניהן על הציבור והמגזר העסקי – ובפזוזה של נוחות שלטונית ותקשורתית, מוצג המגזר העסקי כאחראי ליוקר המחיה בישראל.

הכותב הוא עורך דין, נשיא איגוד לשכות המסחר

כמו הגידול המתמיד במס הארנונה. זה לא אצלי, הם אמרו. הפירוט מעלה אינו כולל כמוכר את העלויות האיריות של עומס הרגולציה ועל-ידי בנות הביורוקרטיה החוגגים בישראל, שאף הם משיתים עלויות גבוהות על פעילות המגזר העסקי.

אנו חיים במצב פרדוקסלי. בעוד המגזר הציבורי הוא זה שמעלה בישראל באופן תמידי את יוקר המחיה, מי שמואשם בהעלאת יוקר המחיה